Архівний №
525
19
Р-7641

Управління СБУ
по Сумській області

# ДЕЛО № 15630

Розенгольц Михаил

Викторович

начато 28 января 1994 г.

окончено 26 апреля 1994 г.

на 6 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Р-7641
19
525

адянська ін

## Вибо

У відповід
Верховних Р
пасажирськи
до перебува
ня виборів,
Виборчі д
тих поїзда
ять від ста
ини або пр
ення після
ом.
Утворені г
исуються д
иторії яких
ільничні ви
поїздах дал
складі гол
а затверджу
бо міських
ентру вибо
ані виборч
здів.

У неділю,
асова зоря
ена вибора
З ранку
ни команди
Вони відві
ніста, пере
Верховну
ндатів ста

## акто

## ійни,

несла відчу
када січня.
дано 175 т
Одна з о
воду — не
цехів: ков
сталеливарн
Найважли
варний цех
через пога
всіх його д
пильники п
пізніше, ні
до початку
було нічим.
Через кі
стоювали, н
чання заво
пічників це
мався, і ме
Не ліпш
варники п
або стриж
Коли ж є
працівники
вибувають

мамалиги думають мої діти, а про
го, може, і в панів не бувало.
ввечері та й планують. Одно
по варт газет виписати київських
вських, щоб знати новини в ці-
ті, друге хоче з'їздити аж у Чер-
купити цікавих книжок та, за-
же патефон знайдеться, щоб зи-
вечорами забавлятися піснями та
Молодші про велосипеди го-

ечу я їм, бо й сам не від того,
бати дітям гостинців. Працьовит
мене, заробили на те. Та й є з чого.
те, люди, я колись від різдва до
рім бараболі, іншого харчу не
восени, коли підрахували, скільки
лежиться моїй родині за працю в
то вийшло, що я одержую сто
ще й два пуди одного хліба та
десятків пудів різної всячини.
сини та дочка — то моя гор-
то на фронті, чи на артільному
скрізь вони сповняли батьків-
наказ — вірно служити Батьків-
ти щирими, чесними в бою і пра-
моїх дітей знає весь колгосп.

новця.

От вам і вся моя розповідь. Тепер порівняйте моє життя з життям отого нещасного Антона...

До пізньої ночі в хаті Фроленка не вщухали щирі розмови. Згадували своїх побратимів по спільній щасливій долі, згадували, як восени приїжджали до них люди з Києва, розмовляли із знатними людьми артілі, записували їх слова та фотографували. Казали — про ваші славні діла знатиме вся Радянська Україна.

А сумний образ Антона з «Синьої книжечки», змальований талановитим співцем селянської недолі минулого, мов примарна тінь, віддалявся і, нарешті, розтанув, зник, як зник той, що народив його — тричі проклятий світ насильства і гноблення. Буковинцям радянська влада навіки вручила золоту книжку, дороговказ до щастя — Сталінську Конституцію.

**Валентин РЕЧМЕДІН,**
**Іван СОСНОВСЬКИЙ.**

Артіль «Перемога»,
Сокирянського району
Чернівецької області.

механічному технікумі.

**Зараз у Дрогобичі, в Бориславі нема жодного безробітного. В обласній газеті щодня друкуються об'яви: «Запрошуються на роботу слюсарі, токарі, кочегари, чорноробн, муляри, теслярі». Читаєш ці об'яви і згадуєш юрби народу перед біржами праці, які три-чотири дні стояли в черзі, щоб одержати допомогу. А часто бувало, що простоїш два-три дні — і нічого не одержиш.**

**Читаєш ці об'яви в газетах про набір робочої сили і переконуєшся в тому, що тільки радянська влада могла забезпечити своєму народові велике право на працю. Це ми, місцеві робітники, добре зрозуміли і тому не шкодуємо сил для зміцнення любимої країни.**

**Ось чому не впізнав мене мій сусіда Дмитро Кльос, коли в неділю завітав до мене. Побачив Дмитро, що і квартира не порожня, що й дружина і син одягнуті як слід, що й обід добрий, і сказав:**

**— Так, Іване, змінилося наше життя.**

**Іван ГЛОДАН,**
**стахановець Дрогобицького солезаводу.**

# Роки оновлення

ловості, починається будівництво парфюмерного посуду. Він буде найбільших підприємств цього тиатянському Союзі, оснащеним за словом техніки. Завод матиме ектростанцію. Вже за рік завод вимне понад 8 мільйонів штук парного посуду.

північних узгір'ях, між якими так звана гора Страчення, на після 1768 року польська шляхта народних повстанців—гайдамаків, до Львівського головного вокзал. Львівський головний вокзал— між європейськими вокзалами, же зовсім знищений німецькими ами. Уже два роки працюють над будовою кращі радянські інженебітники. Вони борються за те, щороці Львівський вокзал був цілком аний. Поблизу вокзалу відбудовуруйновані корпуси Львівського вагоноремонтного заводу.

вденному сході, за прекрасним матрийського парку і поблизу кокняжих довецьких осель—Зубра, ки. Сокільники, розкинувся Нов. Саме тут, за генеральним плавитку Львова, передбачається вити значну територію під нові житинки. Одночасно тут виростуть оли: велосипедний, керамічний та серед них найпотужніший — авльний завод. Ще минулого року пустир, поріслий бур'яном. Теляться корпуси заводських будіа цьому місці росте один з найзаводів індустріального Львова. дість — автосклалальний завод. про перетворення міста Львова у індустріальний центр знаходить йснення в перебудові та розшире існуючих менших заводів. У новстих і світлих корпусах розмістить електроламповий завод. Він оснаа новою удосконаленою технікою і ним з найбільших підприємств електропромисловості, яке постачатиме електролампи всій республіці. За роки п'ятирічки він в 50 разів збільшить свою виробничу потужність проти довоєнної. На львівські трикотажну і панчішну фабрики вже надходить прядживо з бавовняно-прядильної фабрики. Свої перші апарати випустив Львівський завод телеграфно-телефонної апаратури. Це перше на Україні підприємство, яке виготовлятиме широкомовну апаратуру. Широко розгорнулась реконструкція і розширення парфюмерно-косметичної фабрики, автогенного, лако-фарбового та багатьох інших підприємств. У Львові зараз працює понад сто промислових підприємств, що їх відбудували за два роки після визволення міста. Щоб мати уявлення про те, наскільки наш індустріальний Львів змінить своє обличчя, досить сказати, що коли в 1945 році було випущено продукції на 126 мільйонів карбованців, то під кінець п'ятнадцятиріччя випуск валової продукції в незмінних цінах 1926—27 років досягне одного мільярда карбованців.

Вся радянська країна допомагає молодим радянським громадянам—трудящим Львівщини швидше загоїти рани, заподіяні німецькими окупантами. Найсердечнішу допомогу подає нам великий братній російський народ. Для львівських новобудов надходить устаткування з Москви і Ленінграда, з Саратова і Новосибірська, з Іванова й Іжевська. Львов'яни широ вітають висококваліфікованих робітників, інженерів і техніків, які приїжджають до нас виховувати для Львова нові кадри.

...За добу на станції Львова з дев'ятьох напрямів прибуває 27 пасажирських поїздів далекого маршруту і 92 приміських. Адже Львівський вузол—один із найбільших залізничних вузлів Радянського Союзу. Над Білогорським лісом часто появляється літак. Багато їх за день вилітає зі Львова. Вони перевозять щоденно 150 пасажирів, до п'яти тонн вантажів і 800 кілограмів пошти. До п'яти вильотів за день роблять льотчики, які обслуговують санітарні літаки. Через Львівський аеропорт щодня пролітають літаки на Будапешт, Дрезден, Белград. Щодня зі Львова вирушають пасажирські літаки до Москви, Києва і Ужгорода.

Вузькими вулицями старовинного міста снують тисячі автомашин, пересуваються валки підвід, скриплять на крутих поворотах трамваї. Залізничний рух тісно переплітається з міським, з міськими магістралями, магістралі перетинаються в одному місці. Залізничні станції Львова будувались капіталістами з розрахунком на щонайбільші вигоди і зиск, а місто виростало за радіальною системою, причому кільцевих вулиць в ній системі зовсім немає. За п'ятирічним планом передбачається колійові сполучення трьох станцій пересунути далі за місто в нові промислові райони, що виростають, а радіальну систему міста перетворити в кільцеву.

Львів стає великим культурним центром України. Розквітає наука, культура, мистецтво. У Львові працює 15 вищих учбових закладів. Тільки в цьому році відкрито три інститути — фізичної культури, прикладного мистецтва та сільськогосподарський інститут. В середніх школах міста навчається понад 25 тисяч дітей.

У Львові працюють театри, філармонія, багато драматичних, хорових і музичних гуртків, письменники, художники. Вчені львівських відділів інститутів Академії наук УРСР опрацьовують матеріали експедицій про газо-нафтові зони Закарпаття, про флору Карпат, про дослідження в городищі Пліснисок, Олеського району, про яке згадується в «Слові о полку Ігоревім».

А це ж лише перший рік нової сталінської п'ятирічки!

Наші мрії здійсняться, бо веде нас велика більшовицька партія, рідний Сталін!

**Кузьма ПЕЛЕХАТИЙ,**
**заступник голови виконкому Львівської міської Ради депутатів трудящих, кандидат у депутати Верховної Ради УРСР.**

ну соціалізму, в державу, де нема й не може бути експлуатації людини людиною, де розквітло славне братерство і дружба народів.

Наша держава переживає значні післявоєнні труднощі, поглиблені до того ж торішнім неврожаєм. Однак, і при цих труднощах більшовицька партія й уряд зробили й роблять багато, щоб швидкими темпами розквітала економіка нових радянських областей, щоб краще, культурніше жили люди, які влилися в нашу радянську сім'ю. Новим радянським громадянам розкрилися всі блага Сталінської Конституції.

— Яка ти розкішна, земле, — мріяла Маланка—героїня твору Михайла Коцюбинського «Фата Моргана», — весело засівати тебе хлібом, прикрашати зелом, заквітчати квітами, весело обробляти тебе. Тільки тим ти недобра, що не горнешся до бідного. Для багатого пишаєшся красою, багатого годуєш, зодягаєш, а бідного приймаєш лише в яму...

Скільки західноукраїнських жінок і чоловіків — селян до недавніх років повторювали слова Маланки! Скільки судових справ за землю зберігається в архівах! Ще старожили села Димка на Буковині покажуть вам місце страшної родинної трагедії, описаної Ольгою Кобилянською в повісті «Земля», коли брат Сава убив свого брата Михайла Федорчука за клапоть землі. Ще стоять в селах західних областей німі свідки гіркої несправедливості — панські фільварки, де тисячі й тисячі безземельних селян гнули свої спини і лили солоний піт, щоб заробити на поміщицькому полі шматок хліба. 80 процентів селян Західної України були безземельні або мали мізерні сотки гектара землі.

Пливли роки, мінялися правителі, одно чужоземне ярмо мінялося на інше знову-таки чужоземне, але ніхто не ліквідував жорстокої несправедливості в користуванні землею. Тільки радянська влада дала землю її законним господарям — селянам. В одній Чернівецькій області між селянами розподілено понад двісті п'ятдесят тисяч гектарів землі. Мають тепер землю нащадки Сави Федорчука!

Трудящі селяни західних областей мають перед собою чудовий приклад колективного господарювання селян Радянського Союзу і починають наслідувати цей приклад, об'єднуються в колгоспи. Вже тепер парламент республіки, трудящі наймолодшої радянської області — Закарпаття. Який це знаменний і хвилюючий факт! Люди, які були позбавлені всіх політичних прав, обирають своїх депутатів до найвищого органу влади республіки! В день виборів трудящі західних областей голосуватимуть за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних, за своїх простих і найкращих людей, за тих, хто разом з ними був поневолений, хто піднімав свій голос проти соціальної та національної кривд, хто боровся за возз'єднання всієї української землі в єдиній радянській державі.

За часів панування польської шляхти трудящі Жовківської виборчої округи виставляли своїм кандидатом у депутати польського сейму активного керівника селянського руху Кузьму Пелехатого. Польська шляхта не допустила, щоб балотувався цей неблагонадійний кандидат «хлопів». Але справедливість перемогла! В день виборів трудящі Жовківської виборчої округи голосуватимуть за вірного сина народу Кузьму Миколайовича Пелехатого.

В числі кандидатів у депутати від трудящих нових радянських областей колишній каменяр, а тепер голова виконкому Щирецької райради депутатів трудящих Олексій Кожан, колишня малоземельна селянка, яка зазнала багато горя і поневірянь Ганна Лінинська, старший машиніст Володимир Бакалець, молода колгоспниця-комсомолка Параска Чухрай, славний партизанський ватажок—нині голова виконкому Дубровицької міськради Максим Місюра та інші вірні сини й дочки народу. Це люди, яких радянська влада підняла з низів. Тільки за радянської влади вони відчули себе справжніми людьми й нині віддають усі свої сили будівництву і утвердженню нового радянського життя.

У знаменний день виборів—9 лютого трудящі західних, Закарпатської та Ізмаїльської областей голосуватимуть

**за радянську владу, яка принесла їм волю, соціальне і національне визволення і всі блага Сталінської Конституції;**

**за більшовицьку партію, яка керує велетенською роботою по будівництву соціалістичного життя в нових областях;**

**за батька народного, творця людського щастя товариша Сталіна!**

## Нарада з питань гірничого машинобудування

*У роботі наради бере участь секретар ЦК КП(б)У тов. Д. С. Коротченко*

СТАЛІНО. (РАТАУ). 27 січня відкрилася нарада партійно-господарського активу заводів гірничого машинобудування, ремонтних заводів і центральних електромеханічних майстерень вугільних комбінатів і трестів Сталінської області.

На нараді присутні керівники підприємств і співробітники науково-дослідних інститутів Москви, Ленінграда, Харкова та інших міст країни.

Учасники наради заслухали доповідь начальника Головвуглемашу Міністерства вугільної промисловості західних районів СРСР тов. Криловського про підсумки роботи заводів гірничого машинобудування в 1946 році і збільшення випуску гірничо-шахтного устаткування і запасних частин у 1947 році, доповіді головного механіка Міністерства вугільної промисловості західних районів СРСР тов. Песіна—про завдання рудоремонтних заводів, вугільних комбінатів і центральних електромеханічних майстерень вугільних трестів у 1947 році та головного технолога заводу «Красный пролетарий» Міністерства верстатобудування СРСР лауреата Сталінської премії тов. Щукарева — про досвід організації поточного виробництва на заводі.

У роботі наради бере участь секретар Центрального Комітету КП(б)У тов. Д. С. Коротченко.

Нарада триватиме два дні.

ревезе і переробить на 30 проц. більше вантажів, ніж у 1946 році.

С. ГУДЗЬ,
в. о. начальника Херсонського річкового порту.

### ВИЛИВОК ВАГОЮ У 220 ТОНН

Новою перемогою відзначили наступні вибори до Верховної Ради Української РСР робітники Краматорського ордена Леніна заводу важкого машинобудування ім. Сталіна. Тут вперше у практиці наших заводів зробили виливок вагою у 220 тонн. Для цього сталь одночасно топилася в трьох мартенівських печах. Виливанням керували майстри тт. Радомський і Розторгуєв під загальним керівництвом начальника мартенівського цеху тов. Кишкіна.

З гігантського виливку в пресовому цеху буде викований вал для турбіни Дніпрогесу.

А. ДОРОГОКУПЛЯ.

### ЗРОСТАЄ СЕРЕДНЬОДОБОВИЙ ПРОБІГ ПАРОВОЗА

Найкращого машиніста-лунінця Віктора Миколайовича Богданова висунули своїм кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР працівники Козятинського паровозного депо. Наслідуючи виробничий приклад кандидата, машиністи Дроздовський, Молотов та інші водять поїзди на підвищеній технічній швидкості. Машиністи змагаються за збільшення середньодобового пробігу паровоза на 5,5 проц. проти норми.

П. ЗАЛИВНИЙ.

### УСПІШНО ЗАВЕРШИЛИ СЕЗОН ЦУКРОВАРІННЯ

Городоцький цукрозавод завершив план цукроваріння. Нині продукція заводу відвантажується в десятки міст Радянського Союзу. Колектив заводу приступив до ремонту устаткування і зобов'язався на відзнаку наступних виборів успішно провести його у визначені строки.

Г. ГРИБ.

## Випускові, тр

*Як танки в дні в*

Харківський тракторний завод ім. Орджонікідзе у великому боргу перед соціалістичним сільським господарством. Річну виробничу програму 1946 року завод виконав по випуску тракторів тільки на 86,6 проц. і по випуску запасних частин до тракторів — на 93 проц. Виконавши план у вересні і жовтні, завод в листопаді і грудні різко погіршив роботу.

В 1947 році перед заводом поставлено завдання набагато підвищити випуск тракторів.

Для того, щоб здійснити затверджену урядом програму, потрібна справжня бойова мобілізованість командирів виробництва, партійної організації, всього колективу тракторного заводу, потрібна, насамперед, чітка робота точно за встановленим планом і графіком.

Проте, такої мобілізованості поки що зовсім не відчувається. Про це свідчать наслідки січня.

У першій декаді січня ХТЗ виконав план лише на 29 проц. Знову далася взнаки хибна практика, що міцно вкорінилася на заводі — на початку місяця розкачуються, а в кінці — штурмують. Не при-

2

УТВЕРЖДАЮ:
Председатель радиовед
проверочно-фильтрационной
комиссии

нач. Глуховского РО МВД
ст. лейтенант
/ КОРОТЧЕНКО /
"29" августа 1947 г.

# З А К Л Ю Ч Е Н И Е.

гор. Глухов 27 августа 1947 года.

Я, член проверочно-фильтрационной комиссии при Глуховском РО МВД, рассмотрел фильтрационное дело на репатриированного советского гр-на Водолаго Михаила Владимировича прибывшего и состоящего постоянно жительства в г. Глухов Сумской области

При проверке, в учетах не числится

РУКОВОДСТВУЯСЬ Приказом НКВД-НКГБ СССР № 00703/00339 от 13/XI-45 г.

## П О С Т А Н О В И Л:

Гр. на Водолаго Михаила Владимировича, с выбытием по делу направить в 4 спецотдел УМГБ г. Сумы

ЧЛЕНЫ: НАЧ. ГЛУХОВСКОГО РО МГБ
КАПИТАН

/ ГОЛЬЦ /

ЗАМ. НАЧ. ГЛУХОВСКОГО РО МВД
СТ. ЛЕЙТЕНАНТ МИЛИЦИИ

/ КУЗЬМА /

Протокол допроса.

28.I.1947г. г. Глухов.

Я, нач. отд. Уполномоченного Глуховского РО МГБ младший лейтенант Великитов, допросил в качестве свидетеля:

Вдовиной Марии Владимировны 1927г. рожд. уроженку г. Киев. жителя г. Глухова Сумской об. Украинец, из рабочих, учащейся, б/п, образование 7 классов Гражданин СССР

О слов не судим. Лвись.

Об ответственности за дачу ложных показаний свидетель предупрежден по ст. 89 УК УССР.

Вопрос: Где проживали и чем занимались в период немецкой оккупации?

Ответ: В период немецкой оккупации я работала при Глуховском маслозаводе в качестве ученика-лаборанта, после чего работала в с. Большая слобода Сумской о-на в должности лаборанта. В 1942году в июле месяце по повестке выехал в Германию. В июле со мной были так-же направлены Азаренко Михаил, Дегтярь Николай, Шишкоренко Алексей Андреевич - жители г. Глухова

Нас привезли в местечко Грефинроде работали чернорабочими в деревообделочной фабрике, где работали до сентября 1943года, В сентябре или октябре 1943 года меня перевели на стекляшную фабрику в тоже местечке, чернорабочего, где работал до декабря 1944года, В декабре с товарищами, фамилии которых не помню, бежали с стекляшной фабрики, неделю или полторы были в бегах, были пойманы и направлены в тюрьму гестапо, где просидели 10дней, после чего перевели в Ремильский штрафлагерь где пробыли месяца два. с голодом. - после чего был направлен в г. Эрфурт в распределительный лагерь и при эвакуации бежал. Освобожден Американскими войсками 11апреля 1945года.

Вопрос: Будучи на допросе в гестапо о чем вы допрашивались и какие давали ответы?

Ответ: Будучи на допросе задаваемые вопросы я плохо понять в за отсутствием в знании немецкого языка, а по этому я не мог отвечать на задаваемые мне вопросы. Допрашивали в числе обех, но до допросов сидели в камерах по одиночке. В гестапо арестован 10дней в январе 1945года. Нами ничего не показывались в период допроса, а поэтому показания на бумаге фиксировать ся не могли.

Как я ранее указал лиц бежавших со мной фамилий не помню. Один из них по имени Евгений из г. Харьков, второй по имени Василий из г. Киева.

В тюрьму при приближении Американских войск во время эвакуации и бежал и до приближения американцев находился в лесу Тюринген. вальд.

Вось.

Вопрос: Сколько вы убили на территории Американской оккупационной зоны?
Ответ: В Американской оккупационной зоне я прибыл поезда 20 лиц за этот период находился Медведев Василий г. Смоленск улица Зеленой ручей № дома не помню..
Вопрос: Вызывались ли вы представителями Американских войск или администрации?
Ответ: Представителями Американских войск и администрации я никогда не вызывался.

Вопрос: Кого вы знаете как изменника и предателя родины?
Ответ: Я знаю как изменника родины, служившего в немецких войсках „СС" – Евдокименко Ефим Григорьевич – из с. Тлогинки, Глуховского р-на.

Вопрос: Это показание дополнить к своим показаниям?
Ответ: К своим показаниям дополнить ничего не имею.

Протокол с моих слов записан правильно и мной прочитан. Л. Вайс.

Допросил: Пом. опер Уполномоченного Глуховского РО МГБ младший лейтенант
А. Вельдяшкин.

# Справка-характеристика.

Дана настоящая, Водостоеву Михаилу Владимир., в том, что он родился в 1927 году в г. Киеве. В 1933 году приехал в Глухов где жил и учился до 1940 года. В 1940 году учился в Ремесленном Училище гор. Шостки до 1941 года. В 1941 году при оккупации жил в г. Глухове до 1942 года. В 1942 году был насильно угнан в Германию, где и работал до освобождения т.е. до 1945 года. С 1945 года до 1946 года был на службе в Красной Армии и до ноября 1946 года.

Что и подтверждают:

1. Коломля П.И. [signature] № паспорта 11189
2. Артамонов Г.М. [signature] " — " — " 12695
3. Колесников М.Д. [signature] " — " — " 312
4. Яценко В.Д. [signature] " — " — " 11821
5. Владимиров Г.В. [signature] " — " — " 12419

Подтверждено подпис свидетель
Пред уик. 2492 Крутик

Будучи учащ. 1 курса 6
Горловой художественной
21-04-47 г

5

НКВД СССР

ПФЛ 304

„6“ ноября 1945 г.

№ 10872

гор. Сычевка

№ 1986

Видом на жительство служить не может

Действительно по „6“ декабря 1945 г.

# УДОСТОВЕРЕНИЕ

Выдано Водостоеву Михаилу Владимировичу

1924 года рождения, г. Жиздра

(фамилия, имя, отчество)

(место рождения)

в том, что он по прибытии из Германии

с „5“ ноября 1945 г. по „6“ ноября 1945 г.

содержался в Рудьянии, ЗОП

проверочно-фильтрационном пункте (лагере) и следует к постоянному месту жительства

Смоленская обл., г. Гагулов, Горького 22

(указать адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

ПЕЧАТЬ № 15 Проверочно-фильтрационная комиссия НКВД СССР

Председатель Регистрационной комиссии НКВД СССР

(подпись)

8

Дело оперативное № 15630 том
прекращено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00150
1 [illegible] для дальнейшего хранения в архиве в агентурно-
как на разработанного, наказав.
Самар. Зона окруж.

с отражением на оперативно-
справочном учете.
Пересмотрел отд. Уф
ст. л-т Бабич (Бабич)

Согласен:
Начальник отделения

Зам. Нач. отд. УКГБ при СМ УССР
по Сумской обл.
подполковник (Шмырев)
26. II 195[illegible] г.

1. Фамилия Водосиой

2. Имя Михаил

3. Отчество Власьевич

4. Год рожд. 1927 5. Место рожд. г Глухов Сумской обл

6. Точное местожительство (адрес) до аккупации или до призыва в Красную Армию г Глухов Сумской обл

7. Проф. (спец.)

8. Парт. бп 9. Нац. укр 10. Гражд. СССР

11. За границей был с VII 1942 г. по 11/IV 1945 г.

12. В каких странах проживал и что делал: Германия и Чехословакия работал на сахарной фабрике

26. IV 1942

Фамилия остающегося в карточку

Постоянный адрес фильтрационного пункта

село Глухов

город

Область Сумы

Республ УССР

Фильтрацию прошел

с 28/I 1947

по 26/IV 1947

№ 156330 б

Дактилоскопическая регистрация левой руки.

а) Решение фильтрац. комиссии: Уч-ся Водяной Михаил Власьевич, считать проверенным Ф/Гемодиализир в Ленсовнархозе (Ульяновск) г Сумы

б) Выбыл / Направлен _____ 19 г. _____

указать точный адрес куда выбыл

на жительство: село, город, район, область, республика или направлен

в какой лагерь, тюрьму

в) Личное дело направлено «.....» _____ 194 г. при № _____

точное название органа НКВД—НКГБ

г) Разные отметки: _____

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 6 листов

шесть

«15.» 10. 92

Должность

Подпись Тарасенко

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 6 листов

шесть

«23.» 12. 1992г.

Должность нач. отдела

Подпись

Перевірено
25.08.2026
Вт.

ОБЛОЖКИ ДЛЯ ДЕЛОВЫХ БУМАГ «ДЕЛО»

ТУ 81-01-290-77 АРТ Ic17447

Тип. Наримановского района
Упрполиграфиздата Астраханского облисполкома